

Tổng Tài Yêu Công Tử

Contents

Tổng Tài Yêu Công Tử	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	5
5. Chương 5	6
6. Chương 6	7
7. Chương 7	9
8. Chương 8	10
9. Chương 9	11
10. Chương 10	12
11. Chương 11	13
12. Chương 12	14
13. Chương 13	15
14. Chương 14	16
15. Chương 15	18
16. Chương 16	19
17. Chương 17	20

Tổng Tài Yêu Công Tử

Giới thiệu

Edit&Beta: Tư Không Diệc Lam & Yến Phi Ly
Thể loại: Đam mỹ, ngắn, 1×1, phúc hắc tổng tài công tử

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tong-tai-yeu-cong-tu>

1. Chương 1

CHƯƠNG 1

Tư Lạc là sinh viên năm tư, hiện tại cậu đang mặc bộ đồ chơi bóng rổ số 7 đứng ở cửa G vào “Hong Trần” lớn nhất thành phố T, chỉ muốn lấy đồ rồi trực tiếp về nhà tắm rửa nghỉ ngơi là được, cũng lười thay đổi quần áo để đi ra, một lúc lâu sau giống như hạ quyết tâm thật lớn, cậu đang định đi vào thì di động đột nhiên vang lên. Người gọi chính là Nghiêm Bân chết tiệt, cậu bắt máy: “Sao vậy?”

“Tư Lạc cậu ở đâu? Chơi bóng rổ không?”

“Mới vừa luyện bóng ở Hong Trần.”

“Cậu đi Hong Trần làm cái gì? Là cái chốn đàn ông ‘ăn thịt người’ đó sao, ha ha ha ha tiểu Lạc nếu cô đơn có thể tìm anh đây.”

“Đi chết đi, còn không phải Lưu Đào cầm luận văn của tôi, sáng sớm mai tôi phải nộp cho giáo sư, chỉ có thể tự mình tới lấy. Được rồi không có gì thì cúp đây.”

Cúp điện thoại xong, Lương Tư Lạc đi vào, một giọng ca nhẹ nhàng bay vào tai cậu, kỳ thật điều kiện Hong Trần cũng không tệ lắm, trang hoàng rất thanh lịch, vô cùng thích hợp liên lạc tình cảm, lầu một rộng rãi là quán bar, lầu hai là những gian phòng, chính là nơi kẻ có tiền có thể ‘liên lạc cảm tình’. Lương Tư Lạc thẳng tắp đi đến hướng quầy bar, đảo mắt tìm một lúc rồi ngồi xuống ghế tựa, kéo một người phục vụ đi ngang qua người: “Lưu Đào đâu?”

“Đang ở phòng thay quần áo, tôi giúp cậu gọi” Một lát sau thấy người kia đi tới “Bảo bối em đã đến rồi.”

Tư Lạc lườm anh một cái “Anh không cần thấy ai cũng gọi bảo bối a, bảo bối của anh cũng nhiều quá đi, tôi xem về sau anh có bạn trai phải gọi người đó là cái gì?”

Lưu Đào cọt nhả dựa trên người Lương Tư Lạc “Người ta chỉ gọi cậu bảo bối thôi mà” Miệng chu ra, mắt thấy sắp sửa rơi vào má Tư Lạc.

Cậu vội đẩy anh ta ra “Được rồi đừng nghịch nữa, tôi hôm nay không rảnh, luận văn đâu?”

Lưu Đào lẳng lẳng nhìn nhìn cậu. Cậu khẳng định rằng anh ta đã quên bống luôn cái mớ luận văn của cậu, “Không phải chứ, anh không thể nói với tôi anh để quên ở nhà đâu đấy.”

Trên mặt Lưu Đào lại treo một nụ cười cứng nhắc “Tiểu Lạc Lạc chờ tôi một lúc được không, chỉ một lát thôi, nửa giờ nữa tôi về.”

Tư Lạc lộ ra biểu tình hiểu rõ: “Được rồi nửa giờ, quá một phút anh mơ có lần sau tôi giúp anh đi.” Lưu Đào hôn chụt trên mặt Tư Lạc một cái liền bỏ chạy ra ngoài. Cậu trợn mắt nhìn bóng dáng anh, vừa nghĩ nửa giờ tới cậu phải làm gì đây? Chợt thấy một người đến bên cạnh cậu “Cậu bé đáng yêu, tôi mời cậu uống một ly nhé?”

Tư Lạc cao 178 cm, có một loại khí chất độc đáo, khuôn mặt quá mức tinh xảo, nhưng khuôn mặt này nên gọi là đẹp trai hơn là đáng yêu, cái mũi cao cao, miệng không mỏng không dày hơi chút phàn nộn, làn da so với nữ sinh còn trắng hơn, làm cho người ta cảm giác cậu như ánh mặt trời vô cùng thoải mái. Hiện tại Tư Lạc bởi vì người khác nói cậu đáng yêu mà tức giận, gì mà cậu bé đáng yêu?

Tư Lạc trầm mắt trong lòng: TMD, tôi làm sao mà đáng yêu, là đẹp trai được không.

Không có tâm tình phản ứng với người nọ, người nọ thấy cậu không thèm quan tâm tới gã đành phải mất hứng rời đi.

Tư Lạc không muốn tới nơi này chính là bởi vì hình dáng của cậu luôn hút những kẻ xa lạ đến bắt chuyện, cho dù không dám đến gần thì cũng là nhìn chằm chằm vào cậu, làm cho cậu cảm giác mình giống như không mặc gì. Ánh mắt kia hết như muốn ăn tươi nuốt sống cậu.

Tư Lạc còn đang suy nghĩ làm thế nào có thể mau chóng trôi qua nửa giờ này, có nên tìm một góc bí mật ngồi chờ hay không? Khi cậu chìm trong suy nghĩ liền có một người đàn ông trần ngực đã tính từ rất xa đi tới, tóc dài cột đuôi ngựa sau đầu, làn da màu lúa mạch cũng đặc biệt khỏe mạnh, Tư Lạc nhìn mà vô cùng ghen tị, vì cái gì cậu phơi nắng thế nào cũng chỉ là ửng đỏ một ngày lại trắng như xưa.

Đang nghĩ thì người nọ lại đi tới bên người Tư Lạc. “Cậu bạn nhỏ, thật xin lỗi, cậu còn muốn chơi ở đây sao? Nếu còn muốn chơi phiền cậu đi lên phòng nghỉ trên lầu trốn một lát.”

____ Đăng bởi: admin

2. Chương 2

CHƯƠNG 2

Lần đầu gặp mặt

Tư Lạc nghĩ vì sao chứ, sao lại bảo tôi nếu muốn chơi ở đây thì phải trốn, cho dù tôi không phải tới lấy đồ này nọ, cho dù đến chơi cũng không cần trốn chứ nhỉ? Cậu không mấy thân thiện hỏi, “Anh là ai? Vì sao tôi phải trốn, tôi đương nhiên còn muốn chơi.”

Người đàn ông kia cũng không nổi nóng, nhìn Tư Lạc chậm rãi nói “Cậu bạn nhỏ chẳng lẽ cậu không biết trẻ vị thành niên không thể đến chỗ này chơi sao? Tôi là chủ nơi này, cậu có thể gọi tôi anh Chu, gần đây rất hay có người tới kiểm tra, nếu muốn chơi thì đi lên phòng nghỉ trên lầu tránh một lát.”

Tư Lạc thật sự bị làm cho bực mình, “Ha ha, anh Trư (*). Ra là nhị sư huynh, ha ha ha con mắt nào của anh thấy tôi là vị thành niên vậy, tôi cũng đã hai mươi một tuổi, nếu không phải tôi đi chơi bóng rổ không mang theo chứng minh thư, không thì đã lôi ra cho anh xem, hừ.”

(*) Chu [zhū], Tư Lạc cố ý gọi thành Trư [zhū]: heo – nhị sư huynh = Trư bát giới

Người nọ cũng không chút yếu thế “Hai con mắt tôi đều nhìn thấy cậu giống vị thành niên. Ha ha ha, trách không được cậu đáng yêu như vậy, thì ra là con khỉ nhỏ a. Được rồi, tôi thấy cậu cũng không thích chỗ này, tôi biết cậu đến tìm A Đào, coi như giúp anh đây được không, cậu lên lầu chơi đi, A Đào trở về sẽ bảo cậu ta đi tìm cậu.”

Tư Lạc nhìn hần không giống người xấu, mắt mở to, cũng không muốn cho người khác thêm phiền toái liền ngoan ngoan đứng dậy hỏi, “Phòng nghỉ ở đâu?”

“Cuối hành lang lầu hai có một phòng.”

Tư Lạc ôm lấy quả bóng rổ của mình đi lên lầu hai, nhưng lên tới trên lầu cậu lại mơ hồ: cầu thang ở giữa hành lang, anh ta nói cuối hành lang có một phòng, ý là tận cùng bên trái hay là bên phải? Ai, cậu thấy một người trẻ tuổi đi vào phòng cuối cùng bên trái, Tư Lạc nghĩ có lẽ giống mình bị cho là vị thành niên, ừ, hẳn là gian phòng đó.

Tư Lạc nhắc chân bước về hướng đó, tới nơi đẩy cửa vào liền thấy bốn người tám đôi mắt dò xét nhìn về phía cậu, trong đó có một ánh mắt làm cho Tư Lạc cảm giác sắp đông cậu thành băng, tưởng cậu là chíp bông chắc, đành phải kéo kéo khóe miệng miễn cưỡng nở nụ cười “Đừng nhìn, tôi cũng bị cho là vị thành niên thôi. Ồ, nhìn nhóm các anh thế nào cũng không giống vị thành niên mà, sao cũng bị đuổi lên, mắt nhìn của ông chủ có vấn đề à. Đây, các anh không cần nghĩ lung tung, tôi là người trưởng thành.”

Thấy nam sinh vừa rồi cậu bắt gặp ở hành lang, Tư Lạc lộ ra biểu tình tôi hiểu rồi nhìn ba người còn lại: “Tôi biết rồi, các anh nhất định là bạn của cậu ấy, không muốn để cậu ấy đi lên một mình cho nên theo luôn đúng không, ha ha ha ha. Tôi thật thông minh mà, các anh cứ gọi tôi là Lương Tư Lạc.” Ba người kia đều dùng một loại ánh mắt khó hiểu nhìn cậu, đáp lại một câu chào cậu, nhưng chủ nhân của cặp mắt lạnh lùng kia xác thực không có chút phản ứng với cậu, Tư Lạc thấy người không để ý mình, cậu cũng không thêm nói với anh ta.

Lúc này Tư Lạc mới bắt đầu đánh giá bốn người đàn ông này, không đúng, phải là ba người đàn ông một nam sinh mới đúng. Nam sinh kia vô cùng tuấn tú, nho nhỏ đáng yêu, người đàn ông đang ôm cậu ta bộ dáng thoát nhìn cũng rất đẹp trai, ngồi ở bên cạnh bọn họ chính là một người đeo kính mắt gọng vàng trông khá nhã nhặn, trên mặt một con mang theo tươi cười.

Nhìn tới người còn lại, Tư Lạc ngây ngẩn cả người, người đàn ông này cực kì đẹp trai, gương mặt góc cạnh rõ ràng, thoát nhìn thân cao hơn 185 cm, làn da trắng nhưng rất khỏe mạnh, chính là kiểu thân thể thường xuyên rèn luyện, trên mặt không có gì biểu tình, vừa rồi biểu tình lạnh lùng chính là dành cho cậu, hiện tại ánh mắt anh vẫn là lạnh lùng như cũ, Tư Lạc cũng không dám nhìn thẳng anh ta.

Tư Lạc hiểu được mình là một kẻ đồng tính luyện ái, khi cậu mới vừa biết tính hướng của mình liền giải bày cùng cha mẹ, nhà họ Lương là gia đình giàu có ở thành phố T, chuyện như vậy bình thường đều sẽ bị gia đình kiên quyết phản đối, Tư Lạc cũng chuẩn bị sẵn tâm lý, nhưng cha Lương mẹ Lương chỉ nói một câu, “Dù là con thích đàn ông nhưng không thể đàn ông nào cũng được, phải môn đăng hộ đối, xem trọng ai cho dù không bằng con thì cũng phải là người đứng đắn.”

_____ Đăng bởi: admin

3. Chương 3

CHƯƠNG 3

Lần đầu gặp mặt

.

Cứ như vậy Tư Lạc liền thuận lợi come out, nhưng nhiều năm qua đều không xuất hiện người nào làm cho tim cậu đập hỗn loạn, cho dù người kia cũng chỉ là....

Cao Diễm nhìn cậu nhóc mặc bộ đồ thể thao ôm bóng rổ ngồi ở kia, như có điều suy nghĩ, vừa rồi vì vài bạn tốt mặc kệ ý muốn của anh mà cứ rần rần dẫn anh tới đây, chợt nghe có người đẩy cửa vào, kết quả liền trông thấy cậu nhóc kia, khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận, tiến vào còn mang theo chút bực tức.

Ha ha ha thì ra cậu nhóc kia bị người hiểu lầm, vốn muốn đuổi cậu đi nhưng nhìn thấy cậu từ khi vào đến bây giờ đều chào hỏi bạn bè anh, duy chỉ anh là bị ngó lơ, có phải hay không bị ánh mắt của anh dọa sợ rồi, không ủng hộ công chuyện này, chơi đùa vật nhỏ kia cũng không tồi.

Tư Lạc cảm thấy thật nhàm chán, bốn người kia đều mắt to trừng mắt nhỏ nhìn cậu: cho dù tôi vốn đẹp trai cũng không cần như vậy chứ, các anh cũng không kém đâu.

Thu hồi những suy nghĩ lung tung của chính mình, cậu lên tiếng: “Hey, phòng nghỉ này đúng là không tồi, ha ha có thể ca hát, còn có rượu, có hoa quả, thật không tệ đúng không?”

Lâm Trần đang nhìn cậu bạn nhỏ đáng yêu này, khi cậu vừa mới tiến vào thì cậu ta thật sự hoảng sợ, lập tức nhìn mặt Cao lão đại, quả nhiên cái mặt băng sơn vạn năm đã biến đen, chờ cậu bạn nhỏ kia nói xong rồi đuổi cậu đi, lại nhìn về mặt lão Đại, trong lòng trộm nở nụ cười, ha ha ha, xem ra con thỏ nhỏ bị hồ ly để ý rồi, có trò vui để xem.

Muốn xem trò hay nhất định phải giữ con thỏ này lại: “Đúng vậy, cậu tên Tư Lạc đúng không? Tôi là Lâm Trần, mấy thứ này cậu có thể tùy tiện dùng.”

Tư Lạc nhìn nam sinh đáng yêu nói chuyện với mình: “Ừm, tôi có thể hát chứ? Các anh sao lại không hát nhỉ.”

Nói xong Tư Lạc bước đến bàn chọn bài Leave me alone, âm nhạc vang lên:

Hóa ra tôi đã rơi nhiều lệ như vậy nên hao gầy

Đối diện với chính mình trong gương, tôi tự hứa sớm hay muộn tôi cũng sẽ đổi khuôn mặt tươi cười để ứng đối

Mặc kệ yêu đúng hay sai

Sớm nhận ra sai lầm, sớm được giải thoát

Kỳ thật Tư Lạc hát rất êm tai, nhưng cậu không thường hát ở trước mặt người khác, Tư Lạc đa tài đa nghệ, cậu từng học nhảy, đàn dương cầm, ca hát... mỗi thứ cậu đều biết một ít. Đúng vậy, nhị công tử của Lương thị làm sao có thể là người ngu ngốc cái gì cũng không biết, thế nhưng người kia một chút cũng không nhìn thấy ưu điểm của cậu, ha ha, người kia hiện tại hẳn là đang cùng ‘phiếu cơm mới’ của hắn vui vẻ ở nơi nào đó rồi.

Để tôi một mình là đủ rồi, lúc này đừng ai đến ôm tôi an ủi

Khiến cho vết thương của tôi càng chịu không nổi mà điên mất

Không chết được cũng tốt

Để tôi một mình là đủ rồi, người thật sự không cần đến khiến tôi mỉm cười trong hồi ức

Tôi không tin tôi sẽ ngốc đến mức quên không được, buông tay không được

Người vốn mượn tịch mịch để lãng quên

Tôi cuối cùng cũng sẽ từ bỏ anh

Cao Diễm lắng nghe Tư Lạc hát, anh cảm giác được đứa nhỏ này có tâm sự, cậu có thể là bị tổn thương quá sâu, nhưng không biết là ai lại nhẫn tâm thương tổn một cậu nhóc như vậy, nghĩ đến đây trong lòng anh khẽ nhói đau, cảm giác rất kỳ quái, cậu bị tổn thương thì liên quan gì tới anh, có điều nếu làm bạn giường thì hẳn không tệ, Cao Diễm an ủi chính mình.

Hóa ra anh thay đổi chỉ là trong mộng ảo

Có yêu nhiều hơn nữa cũng vô dụng, mỗi người đều có nghiệp chướng nhân quả

Có cái gì, chẳng có cái gì

Sớm nhìn thấu mới thấy rõ tương lai

(*) Lời bài hát Leave me alone – Hebe Tien – Bản dịch cùi bắp bởi Phily, xin đừng ném đá ==)) Đăng bởi: admin

4. Chương 4

CHƯƠNG 4

.

Hát xong, Tư Lạc nhớ tới chuyện trước kia khiến tâm trạng đột nhiên trùng xuống, tại sao lại nhớ tới người kia, kẻ chỉ biết đến tiền cơ chứ.

Bạn học của Tư Lạc kể cả đám bạn thân thiết của cậu cũng không biết cậu là công tử của Lương thị, đây là điều khi lên đại học Tư Lạc yêu cầu cha mẹ, cậu chỉ muốn có tình bạn chân thành, thuần túy, không phải vì tiền cùng địa vị.

Tư Lạc đắm chìm trong hồi ức của chính mình, không phát hiện cặp mắt lạnh như băng kia hứng thú mà nhìn cậu.

Cao Diễm nhìn cậu nhóc tên Tư Lạc này, anh chưa từng vội vã muốn hiểu về một người như vậy, khí chất của cậu, nét rực rỡ ở cậu, vẻ đáng yêu của cậu, có tâm tình gì, muốn cái gì tất cả đều biểu hiện hết trên mặt, đó là một đứa nhỏ đơn thuần.

Theo dòng hồi ức ủa về, tâm tình vẫn thực phiến muộn, cậu nhìn thời gian không sai biệt lắm, đứng lên cầm lấy quả bóng rổ của mình rồi nói một câu “Tôi đi trước”, sau đó rầu rĩ đi ra ngoài. Xuống lầu mới phát hiện Lưu Đào đã tới, cầm luận văn nói cũng chẳng nói vội rời khỏi quán bar, Lưu Đào ngạc nhiên: “Đứa nhỏ này lại làm sao đây.”

Tư Lạc mới vừa ra khỏi phòng, Lâm Thần liền nhin không được nhìn lão Đại nhà mình hỏi: “Lão Đại, đứa nhỏ này thế nào? Em cảm giác không tồi, bắt vào tay đi ha ha ha.”

Cao Diễm im lặng không nói, giống như đang suy nghĩ chuyện gì, Lâm Thần nhìn thấy không thú vị cũng không nhắc tới nữa. Kỳ thật anh cũng không phải không có hứng thú đối với đứa nhỏ này, ngược lại anh có cảm giác rất đặc biệt với cậu, suy nghĩ rất nhiều, nhưng lý trí nói cho anh biết bây giờ còn chưa phải thời điểm, khúc mắc của đứa nhỏ này chưa được mở ra, anh cũng cần hiểu thêm về cậu, còn nhiều thời gian, nhóc con, chờ tiếp chiêu đi.

Cậu nhóc đi rồi anh cũng không có tâm tư vui đùa: “Tôi đi đây, sáng mai gặp lại.”

Ra khỏi quán bar, ngồi trên xe lại nghĩ tới vật nhỏ vừa rồi.

Tập đoàn Phi Cao là do ông Cao thành lập, ngày sinh nhật 20 tuổi của anh ông nội đã ném công ty cho anh rồi đi chu du thế giới, công ty dưới dưới sự quản lý của anh cũng rất phát triển, ông Cao rất vừa lòng, hiện tại anh 30 tuổi. Không phải với ai anh cũng quan hệ bừa bãi, từng có vài người bạn giường, nhưng đều chỉ vì giải quyết sinh lý cá nhân, anh chưa từng yêu cho nên không biết yêu là thứ cảm giác gì, nhưng đối với Tư Lạc anh lại có một loại cảm giác không thể diễn tả.

Thật sự không thể tưởng được rốt cuộc sao lại thế này, vì cái gì khi thấy nỗi đau của cậu trái tim anh tựa như bị bóp chặt? Quên đi, không nghĩ nữa, tất cả thuận theo tự nhiên thì hơn, bọn họ hẳn là còn có thể gặp mặt.

Tư Lạc về đến nhà tắm rửa bằng nước ấm rồi leo lên giường nằm, trong đầu bỗng xuất hiện gương mặt một người, là người đàn ông có đôi mắt lạnh lùng, làm cho lòng cậu vô cùng phiền muộn, như thế nào cũng không quên được ánh mắt kia, nghĩ nghĩ một hồi liền ngủ quên mất.

Ánh nắng len qua cửa sổ sát đất chiếu vào trên mặt, Tư Lạc nhíu mày hơi hơi mở to mắt, nhìn thoáng qua đồng hồ, bảy giờ rưỡi, cậu ngồi dậy, chăn rơi xuống thắt lưng lộ ra xương quai xanh đẹp đẽ cùng da thịt trắng nõn, khe vạt thắt lưng vài cái rồi mới xuống giường.

Thu thập xong bản thân rồi xuống lầu, cha Lương mẹ Lương và anh trai Lương Tư Diệu cũng đã ngồi ở bên bàn ăn chờ cậu, mẹ Lương thấy cậu xuống liền gọi: “Lạc bảo bối, mau ra ăn cơm đi, không phải nói hôm nay giáo sư tìm con sao?”

Tư Lạc trở mình xem thường, không biết đã nói bao nhiêu lần đừng gọi cậu Lạc bảo bối, nhưng mẹ cậu lại chẳng chịu nghe, cậu cũng lười giúp bà sửa: “Chào buổi sáng cả nhà.”

Cha Lương nhìn con trai: “Hôm nay cho lái xe đưa con tới trường đi, ba sẽ bảo lái xe thả con xuống trên đường cách trường một đoạn.”

Tư Lạc suy nghĩ một chút, vẫn là nên đáp ứng, ngày hôm qua luôn nhớ tới người nam nhân như khối băng kia nên không ngủ ngon, sáng hôm nay thật sự không có tinh thần chen chúc đi xe bus: “Vâng, được rồi.”

____ Đăng bởi: admin

5. Chương 5

CHƯƠNG 5

.

Xuống xe, mới vừa đi tới cửa chính đại học T, đột nhiên một chiếc xe bốn bánh chạy vòng vòng dừng trước mặt cậu, cửa kính xe hạ xuống lộ ra hai khuôn mặt vui vẻ, đúng vậy chính là đôi gian phu *** phu kia, bạn trai cũ của cậu Lục Ngón và bạn tốt trước kia Trương Đình, hẳn nói lớn: “Đây không phải là hotboy Lương Tư Lạc của trường chúng ta sao, xe bus có phải rất chật đúng không, ha ha ha sớm gọi điện thoại cho tôi, chúng tôi có thể đi đón cậu, có phải không Lục? Ha ha...”

Tư Lạc nhìn khuôn mặt Trương Đình, khi đó cậu tin hẳn, kết quả, cậu xem người ta là bạn tốt, người ta lại leo lên giường bạn trai cậu.

Cậu hiểu được hiện tại cậu đã không còn cảm tình với Lục Ngôn, trước kia đối với khiêu khích của Trương Đình cũng chỉ là mắt diếc tai ngơ, nhưng bọn họ một lần lại một lần không biết hối cải, giống như người sai chính là cậu vậy: “Cám ơn, xe của các cậu tôi không dám lên, tôi sợ lên rồi tôi cũng sẽ biến thành kẻ chỉ biết cướp người yêu của bạn thân.”

Làm bộ không thấy gương mặt tức giận và xấu hổ, Tư Lạc nghênh ngang rời đi, đây là cậu cho bọn họ một cơ hội cuối cùng, nếu bọn họ vẫn không biết hối cải đến trên chóc cậu, lần sau nhất định cậu sẽ không nhần nhịn nữa.

Tan học cậu đi chơi bóng giống mọi ngày rồi chuẩn bị về nhà thì điện thoại vang lên, là anh hai gọi tới, “Anh hai, có chuyện gì sao?”

...

“Vâng, mới vừa tan học.”

...

“Được rồi, em tắm rửa xong, chút nữa về.”

“Vậy em nhanh lên, chuyện của anh đang gấp, cho em nửa giờ.” Điện thoại liền tắt.

Thở dài, xem ra đành phải đón xe đi luôn, nhìn nhìn đồng hồ, nửa giờ với cậu hẳn không có vấn đề.

Khi xe dừng ở cổng “Triển Nhan” đã thấy anh trai đợi ở cửa: “Tốt lắm tốt lắm, em đến thì tốt rồi, mau vào.” Cậu còn chưa kịp nói gì anh đã bỏ chạy.

“Anh hai làm sao vậy, chờ trở về phải tắm rửa kỹ càng mới được.”

“Triển Nhan” vốn là câu lạc bộ giải trí cao cấp lớn, đương nhiên cũng là nơi Lương gia có phần lớn cổ phần bên trong. Sản nghiệp chính của Lương thị là câu lạc bộ, nhà hàng, trang phục cùng công ty cho thuê ô tô kiểu lớn.

Nhìn thoáng qua quần áo trên người, cậu nhú mày đi vào đại sảnh, nhìn quản lý nói: “Anh đi trước đi, tôi thu thập một chút, có chuyện trực tiếp tới tìm tôi.”

“Oa, thật không phát hiện ra nhị công tử mới vừa đánh bóng xong đẹp trai như vậy....”

“Đúng vậy đúng vậy làn da rất đẹp, hăm mộ muốn chết.”

“Không biết cậu ấy đã có bạn gái chưa, làm bạn gái cậu ấy chắc chắn sẽ rất hạnh phúc.”

Quản lý thật sự nghe không nổi nữa: “Được rồi được rồi đừng có nháo loạn nữa, chưa có bạn gái cũng không tới phiền các cô, lo làm việc đi.”

Cao Diễm hôm nay rất mệt, làm việc từ sáng cho tới trưa, buổi chiều hẹn chủ tịch công ty hợp tác đi đánh golf, hiện tại cả người anh đau nhức, đã lâu không đi tập thể hình, xem ra tập thể hình vẫn rất cần thiết. Quên đi, hôm nay nên về nhà pha một bồn nước ấm tắm rửa nghỉ ngơi thì hơn.

Xuống lầu lái xe đi thẳng đến “Triển Nhan”, giống như lần trước ở đây tắm tinh dầu rất thoải mái. Có công hiệu giảm bớt mệt nhọc, suy nghĩ một chút, anh đậu xe vào bãi rồi đi vào.

Lên tầng ba có tắm biển khu tắm tinh dầu, đi vào một lúc, Cao Diễm đang định cởi quần áo thì chợt nghe bên trong truyền ra tiếng hát, thanh âm vô cùng quen thuộc, nheo mắt lại, khóe miệng hơi hơi gợi lên: Là cậu ta, vật nhỏ vậy lấy tâm trí anh hai ngày qua, không nghĩ tới nhanh như vậy có thể gặp lại, ha ha.

_____ Đăng bởi: admin

6. Chương 6

CHƯƠNG 6

.

Đi vào bên trong là phòng tắm có những bể nước độc lập, Cao Diễm tìm một bể gần Tư Lạc rồi đi vào ngâm mình, vật nhỏ còn đang ca hát, anh đã sắp tới gần, xem ra cậu đã ngâm mình được một lúc rồi, làn da trắng nõn phần nộn, đặc biệt khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo kia giống trái táo đỏ thoát nhìn vô cùng ngon miệng mê người. Vật nhỏ giống như phát hiện có người, mở to mắt nhìn lại đây.

Tư Lạc cảm giác tựa như có người nhìn cậu, mở to mắt. Trời ạ, nhắm rồi lại mở, “Thật là anh sao?” Không tự giác thốt ra lời trong lòng, cảm giác xấu hổ khiến mặt cậu càng đỏ hơn.

Cao Diễm thấy cậu kinh ngạc thì buồn cười, cố nhịn cười hỏi: “Làm sao vậy, tôi không thể tới sao?”

“Đương nhiên không phải, anh còn nhớ tôi không?”

“Có, Lương Tư Lạc.”

“Ha ha, anh còn nhớ rõ tôi nha, nhớ cả tên họ nữa chứ, tôi thật sự rất vui.”

Biết mình còn nhớ rõ cậu ta thì lộ ra bộ dạng cao hứng, hẳn là cậu ta cũng có cảm giác với mình, “Cậu năm nay bao nhiêu tuổi rồi?”

“Hai mươi mốt, đang học năm tư, anh biết tên tôi rồi nhưng tôi còn chưa biết tên anh đâu đấy?”

“Cao Diễm ”

“A, Cao Diễm? Tên nghe quen quen, tôi có thể gọi anh Diễm ca ca được không?” Nghiêng đầu trầm nghĩ tên này sao thấy quen quá.

Diễm ca ca, xưng hô cũng không tệ lắm, anh liền gật đầu, “Có thể, tùy cậu thích.” Bây giờ còn chưa muốn làm cho cậu biết thân phận của anh, biết rồi có phải sẽ không thể nói chuyện tùy tiện như vậy nữa?

Cứ như vậy trò chuyện thoáng chốc đã qua hơn một giờ, Cao Diễm chỉ cảm thấy thời gian trôi qua thật nhanh, còn muốn nghe cậu nhóc kia nói chuyện, nhìn biểu tình trên gương mặt cậu không chút che giấu.

Hai người đều chưa nói đủ, đương nhiên theo lẽ thường muốn hẹn lần sau: “Diễm ca ca, anh có bận gì không?”

Cao Diễm thoáng giật mình, không nghĩ tới cậu nhóc kia lại mở lời trước, ra vẻ trấn định: “Không có gì, sao vậy?”

“Vậy lát nữa chúng ta lên phòng nghỉ trên lầu tán gẫu, thế nào? Hi hi em còn muốn nói chuyện với anh.”

“Được, giờ chúng ta ra ngoài?”

“Vâng.”

Tư Lạc còn đang suy nghĩ cậu nên mặc quần áo thể nào để ra ngoài, nude luôn không tốt, ừm, vẫn là chờ anh ta ra ngoài trước sau đó mình quần khăn tắm đi lên, quyết định xong liền an vị trong bể nhìn Cao Diễm.

Cao Diễm liếc Tư Lạc một cái, không chút ngưng ngừng liền đứng lên đi ra ngoài. Hai người mặc quần áo tử tế rồi đi tới phòng nghỉ, vào trong bọn họ tìm một cái ghế sofa không quá bắt mắt ngồi xuống.

Hai người đều có ý nghĩ của riêng mình, Tư Lạc là luyến tiếc để cho Cao Diễm rời đi, cậu chính là muốn nhìn thấy anh, cùng anh trò chuyện, cho dù chỉ là mình cậu nói, cậu cũng không muốn để anh đi.

Mà Cao Diễm, anh phải thừa dịp cơ hội này xem có thể làm cho cậu nhóc này nói ra tâm sự trong lòng hay không, rốt cuộc là hạng người nào làm tổn thương cậu bé đáng yêu thế này. “Nhóc, em rất quen thuộc với nơi này sao?”

“Vâng, đây là cửa nhà em, he he, hôm nay anh hai có việc cho nên em mới tới đây, không nghĩ tới lại gặp anh, may mắn ha.”

“Hửm, nhà em?” Cao Diễm chợt hiểu ra, đây chính là tiểu công tử của Lương gia.

“Đúng vậy, ha ha, bạn học của em cũng không biết đâu, ở trường học em chỉ là cậu sinh viên nghèo.” Tư Lạc nói mình tại sao giả làm sinh viên nghèo, làm sao giấu giếm được tất cả bạn học, tán gẫu vô cùng cao

hứng, tựa như cậu đã làm được rất nhiều chuyện tài giỏi. “Ha ha, em không phải là rất lợi hại sao Diễm ca, em giấu được mọi người, bọn họ đến hiện tại cũng không biết, thế nên cũng nhìn thấu được rất nhiều người. Mỗi tình đầu của em chính bởi vì em quá nghèo mà chia tay đấy.”

Không nghĩ tới tự cậu sẽ lộ ra điều anh muốn biết, không đợi anh hỏi nhóc đáng yêu đã tự mình nói ra: “Vậy em còn thích hắn nữa không?” Trong lòng anh hồi hộp chờ câu trả lời của Tư Lạc.

_____ Đăng bởi: admin

7. Chương 7

CHƯƠNG 7

“Không thích, khi hắn nói ra những lời đó, thời điểm đó đã không còn thích nữa rồi, hắn không đáng để em dành tình cảm.”

“Vậy em có thể kể cho ca ca nghe một chút không?”

“Đương nhiên có thể a, chỉ cần anh chịu nghe, dù sao em đã không có cảm giác gì, ha ha.”

Nửa thân Cao Diễm tựa vào trên ghế sa lông chờ nghe chuyện cũ của cậu, mà Tư Lạc lại thu hai chân lên trên ghế, hai tay ôm lấy đôi chân thon dài, tựa như động tác này sẽ làm cho cậu an lòng, người bên cạnh khiến cậu an tâm hơn khi kể lại chuyện cũ mà cậu không muốn nhắc tới nhất: “Khi đó em tới trường đại học báo danh, ở chỗ tiếp đón tân sinh viên liền gặp hắn, hắn là đàn anh khóa trên, hắn lúc ấy thấy em liền nhìn em chăm chăm.”

Cao Diễm có thể tưởng tượng ra cảnh tượng đó, ai gặp gỡ thiên sứ này cũng sẽ không thể thờ ơ.

“Hắn cũng rất tuấn tú, lúc ấy em đã biết mình thích nam sinh, cho nên sau buổi chào đón tân sinh viên hắn tới tìm em, em nghĩ hắn đang theo đuổi em, em chờ hắn thổ lộ, nhưng hắn ngoại trừ đối tốt với thì những thứ khác đều không tỏ vẻ gì, lúc ấy em nghĩ có lẽ là em hiểu nhầm rồi, hắn có lẽ cũng không phải có ý tứ này. Cứ như vậy chậm rãi qua một năm, năm thứ hai vào ngày sinh nhật hắn, em tặng hắn một món quà không tồi, Diễm ca ca anh biết không, lúc ấy em còn chuẩn bị cả lý do nếu hắn hỏi vì sao em có nhiều tiền như vậy...”

Cao Diễm nhìn ánh mắt vật nhỏ phiếm hồng, mở to, động một tăng hơi nước nhìn anh, giống hệt như một con thú nhỏ đáng thương, kim lòng không được nâng tay đặt lên trên vai vật nhỏ, kéo cậu tựa vào vai mình, tay nhẹ nhàng hạ xuống một chút, chậm rãi vuốt ve bờ vai cậu.

Tư Lạc biết đây là anh đang an ủi cũng là cổ vũ cậu: “Không sao, đều đã là quá khứ... Kết quả sau khi em tặng quà, hắn cái gì cũng không hỏi, chỉ cao hứng nhận lấy, chờ hai ngày sau hắn liền tìm em, nói muốn hẹn hò với em, em đương nhiên vui vẻ đáp ứng, lúc mới bắt đầu thật sự luôn tốt đẹp, đoạn thời gian đó chúng em thường xuyên ba người, còn có một cậu bạn tốt của em là Trương Đình, cùng nhau chơi, mỗi lần đi dạo phố hắn luôn muốn đi tới những nơi sang trọng, chỗ đó đối với sinh viên xem như là nơi xa xỉ, mỗi lần thấy hắn cầm đồ vật này nọ, yêu thích không buông tay, em đã nghĩ mua tặng hắn, nhưng lại không thể.”

Nghe đến đó, Cao Diễm đại khái đã hiểu gần hết mọi chuyện, nhưng anh cũng không muốn ngắt lời vật nhỏ, anh muốn để chính cậu nói ra, người ta vẫn bảo, nói hết ra mới nhẹ lòng, buông tha hết thấy mới có thể chấp nhận tình cảm mới. Anh chỉ ôm Tư Lạc chậm rãi, nhẹ nhàng vuốt ve lưng cậu.

“Khi đó thật khờ, chúng em đi đâu Trương Đình đều muốn đi theo, kết quả cuộc sống ba người cứ như vậy trôi qua hơn một năm, năm ba đại học hắn hẹn em tới thư viện, lần này chỉ có hai người mà thôi, em thật sự rất vui nhưng khi thấy hắn, em phát hiện vẻ mặt của hắn không đúng, kết quả mới vừa ngồi xuống hắn liền đưa ra lời chia tay.”

Nói xong Tư Lạc hướng vào cơ thể có nhiệt độ khiến cậu an tâm mà cọ cọ, điều chỉnh một tư thế thoải mái, nói tiếp: “Em hỏi hắn vì sao, hắn nói chúng em không phù hợp. Em nghĩ nếu hắn nói như vậy, muốn chia

tay thì chia tay, nói không chừng mấy ngày nữa hần sẽ hối hận, nào ngờ ngày hôm sau em liền thấy hần cùng Trương Đình... hôn nhau...”

Tư Lạc nói xong khổ sở ôm lấy cổ Cao Diễm: “Hu..hu... hần vì cái gì lại đối xử với em như vậy, em tốt với hần như thế... Em liền tới ngăn bọn họ muốn hỏi rõ ràng, anh có biết hần nói thế nào không? Hần nói nếu em không biết thì hần liền nói cho em nghe. Lúc mới bắt đầu quen nhau hần chỉ là bởi vì quà tặng của em, hần nói hần nhận được quà không hỏi làm sao mà có nhiều tiền, chính là bởi vì hần muốn nhận quà xong còn muốn mượn tiền em, hần lúc đó còn cho rằng nhà em rất có tiền, cho nên mới đề nghị hẹn hò, hần đi tới những nơi đắt tiền cũng là muốn em mua cho hần, kết quả hần phát hiện em không phải giống như hần nghĩ, cho nên kiên trì một năm liền chịu không nổi, hu hu hu...”

Cánh tay Cao Diễm dùng một chút lực ôm cậu ngồi lên đùi mình, hôn lên trán của cậu, từng chút từng chút một vỗ về, “Đó là hần có mắt như mù, sớm nhìn thấu có cái gì không tốt, đúng không, bằng không bọn họ còn lừa em.”

Tư Lạc ở trong ***g ngực ấm áp tìm tư thế thoải mái, dụi dụi đôi mắt đầy nước: “Thì ra bọn họ đã sớm ở cùng một chỗ, chính vì em không cho hần làm hần mới như vậy, hần nói không có tiền thì thôi đi thế nhưng còn không cho hần làm, hu hu hu...”

Nghe được câu đó anh hoàn toàn hiểu được đây là có chuyện gì, siết chặt vòng tay, khẽ nói “Được rồi, vật nhỏ, đừng nói nữa, cũng đừng nghĩ nữa, được không? Đều là quá khứ, em không phải cũng không thích hần nữa sao, đúng không?”

_____ Đăng bởi: admin

8. Chương 8

CHƯƠNG 8

.

Tư Lạc ở trong ***g ngực ấm áp tìm tư thế thoải mái, dụi dụi đôi mắt đầy nước “Thì ra bọn họ đã sớm ở cùng một chỗ, chính vì em không cho hần làm hần mới như vậy, hần nói không có tiền thì thôi đi thế nhưng còn không cho hần làm, hu hu hu...”

Nghe được câu đó anh hoàn toàn hiểu ra là chuyện gì, siết chặt vòng tay, khẽ nói: “Được rồi, vật nhỏ, đừng nói nữa, cũng đừng nghĩ nữa, được không? Đều là quá khứ, em không phải cũng không thích hần nữa sao, đúng không?”

“Vâng, đã sớm không thích, nhưng thật đáng ghét, bọn họ ở trường học luôn tìm em kiếm chuyện, tức chết đi được, là bọn họ phản bội em trước, vì cái gì cứ luôn gây chuyện với em cơ chứ.”

Cao Diễm nhìn biểu tình vật nhỏ, cười rộ lên “Vật nhỏ, tên Trương Đình gia thế rất giàu có sao? ”

“Cũng không phải, nhà hần thật ra chỉ mở một nhà hàng cơm Tây quy mô không nhỏ.”

“Vật nhỏ, anh nhớ rõ Lương thị cũng có chuỗi nhà hàng ăn uống, như thế nào? Không lớn bằng nhà hần sao?”

“Làm sao có thể, một nhà hàng bé nhỏ của hần làm sao có thể so sánh với nhà em, chỉ là không muốn so mà thôi, hà cớ phải so đo vì một kẻ không yêu mình, nhưng mà em cũng đã nói với hần rồi.”

“Em nói gì?”

“Lúc trước hần hỏi qua ba mẹ em là làm nghề gì, em nói ba mẹ mở một nhà tắm công cộng, còn có chỗ bán đồ ăn vặt, cho thuê xe, he he em không có lừa hần nha.”

Vuốt vuốt chóp mũi vật nhỏ, cười nói “Ừ, đúng vậy, em quả thật không lừa hần. Chẳng qua em cũng không nói nhà tắm công cộng vốn chính là câu lạc bộ lớn nhất, quán ăn vặt là chuỗi nhà hàng trên toàn quốc, về phần mấy xe cho thuê chính là công ty taxi độc quyền. Ha ha ha, vật nhỏ thông minh.”

“He he hiểu sai rồi em có biện pháp gì a.”

“Em nói như vậy không hiểu sai cũng không được.” Cao Diễm phát hiện vật nhỏ này cùng một chỗ với mình liền khiến mình cười nhiều bằng cả một năm.

Tư Lạc tựa vào trong lòng ngực Cao Diễm, dùng đầu cọ cọ, cảm giác ôm ấp này thư thái làm cho cậu an tâm, “May mắn sớm phát hiện, em cũng không còn thích hần nữa, hiện tại nói tất cả với anh một chút cảm giác cũng không có. Hừ, hần chẳng hề đối tốt với em, lãng phí tâm tư của em, thật muốn đòi quà về, ha ha ha.”

Cao Diễm cười cười nói “Vật nhỏ đã đói bụng chưa? Chúng ta đi ăn chút gì nhé?”

Sờ sờ cái bụng xẹp lép của chính mình, hình như từ buổi chiều đến bây giờ còn chưa ăn gì, quả thật đói bụng, dựa vào anh thật thoải mái, cậu lười biếng nói “Vâng. Đói bụng, em muốn ăn thịt, được không?”

Anh cũng không biết lúc này ánh mắt anh có bao nhiêu ôn nhu, cương chiều đáp “Đi ăn thịt thật ngon.”

“Chúng ta đi thôi, em muốn ăn thịt nướng kiểu Pháp, được không? Em không muốn đi tới nhà hàng của nhà em. Chúng ta tìm một nơi ăn ngon có ít người, về sau chúng ta coi đó là ‘nơi đóng đô’ được không?” Giống như biết anh sẽ cưng chiều mình, cậu tận tình ở trước mặt anh làm nũng.

Cao Diễm nhìn cậu lười biếng giống con mèo nhỏ, khóe miệng bất giác nhếch lên, xoa kia cái đầu xù: “Được được, em nói đi chỗ nào thì đi chỗ đó, thời gian còn sớm chúng ta chậm rãi tìm, nơi đóng đô nhất định phải là cả hai người đều thích mới được.”

Bọn họ xuống lầu, khi biết Lương Tư Diệu sắp trở về, liền dặn quản lý một câu rồi rời đi.

Cuối cùng họ lái xe vòng vo một lúc lâu, rốt cục tìm được một nơi chậm rãi nhét đầy bụng.

_____ Đăng bởi: admin

9. Chương 9

CHƯƠNG 9

.

Hôm nay là thứ bảy, sáng sớm Tư Lạc liền nhận được điện thoại của Nghiêm Bân bảo muốn tụ họp, đã lâu không cùng nhau chơi đùa cho nên cậu liền đáp ứng buổi chiều gặp nhau tại KTV, xong lại quay về trên giường định ngủ nướng thêm một lúc nữa.

Nhắm mắt lại nghĩ tới Cao Diễm, khóe miệng bất giác cong cong, nhớ tới bộ dáng của mình ghé vào trong lòng ngực người ta gào khóc, thật sự mất mặt. Bọn họ hiện tại là như thế nào? Chuyện tình cảm làm cho cậu buồn bực, lắc lắc đầu, quên đi không nghĩ nữa, yêu là cái gì chứ, mình thích anh ấy là sự thật, có thể thấy anh ấy thì tốt rồi, làm gì nghĩ nhiều như vậy.

Không biết anh đang làm gì nhỉ, chắc là rời giường rồi, ừm, dáng người anh tốt như vậy khẳng định dậy rất sớm tập thể thao, nhớ tới dáng người của anh mặt cậu không tự giác đỏ lên.

Buổi chiều Tư Lạc tới địa điểm Nghiêm Bân hẹn, Lưu Đào cũng đang đợi cậu ở đó, ba người đi vào không khỏi gây nên một trận xôn xao, mãi rồi cũng thành thói quen. Ba người vào phòng, cậu nghĩ một hồi vẫn là gọi điện thoại cho Cao Diễm, điện thoại được nối: “Alo, là em Tư Lạc.”

Đang chuẩn bị đi tham gia tiệc rượu, Cao Diễm không nghĩ hôm nay vật nhỏ lại gọi cho anh, thoáng sửng sốt, lập tức kịp phản ứng: “Làm sao vậy, vật nhỏ?”

“Cái kia... cái kia.. em cùng bạn hiện tại ở KTV, anh có muốn đến chơi không?”

Khóe môi Cao Diễm nhếch lên ý cười, nhìn đồng hồ, tới tiệc rượu tám giờ rưỡi còn một thời gian ngắn, so với tiệc rượu chết tiệt anh lại càng muốn gặp vật nhỏ khiến anh không thể tập trung làm việc bình thường này: “Có việc nhưng thật ra đã xong rồi, nhưng vì sao em lại muốn anh tới?” Khẩn trương đợi câu trả lời.

Được rồi, nếu hiểu được tình cảm chính mình đối với anh, vậy thì còn nhần nhó gì nữa: “Em muốn gặp anh, muốn anh tới...”

Nghe được câu trả lời mình muốn, Cao Diễm lập tức đáp ứng rồi nhanh chóng lái xe đến nơi hẹn, tình cảm của Tư Lạc anh đã phát hiện ra, nhưng tình cảm của anh đối với cậu cũng không phải là giả, không biết từ khi nào thì vật nhỏ này đã ở trong tim mình. Được rồi, đêm nay liền ngã bài với cậu đi, anh thích sự đơn thuần ở cậu, thích vẻ đơn độc tinh khiết, thích cậu ngây thơ không che giấu, tóm lại tất cả những gì của cậu, anh đều yêu.

Vừa tới nơi liền thấy vật nhỏ vô cùng mắt hững hờ mắt cùng nam sinh diện mạo thanh tú, anh lập tức đi qua ôm cậu vào trong lòng, ánh mắt dịu dàng ôn nhu, ngữ khí nhẹ nhàng hỏi: “Làm sao vậy vật nhỏ?”

Tư Lạc mới vừa nói chuyện điện thoại xong, vốn muốn đi ra cửa chờ anh, thật sự cậu rất muốn gặp lại anh, mới vừa đi tới đại sảnh liền chạm mặt Trương Đình cùng Lục Ngôn, vốn định giả vờ như không phát hiện ra rồi đi qua, ai ngờ lại bị Trương Đình chặn đường bắt đầu công kích, đúng lúc đó, người tràn ngập tâm trí cậu liền xuất hiện trước mắt.

Tư Lạc vừa nhìn thấy anh tiến vào, nước mắt liền nhịn không nổi, ôm thắt lưng anh càng ủy khuất, vừa cọ trong ngực mà cậu tưởng niệm này vừa chỉ vào nam sinh thanh tú đối diện: “Chính là hắc, Diễm, chính là hắc, chính là người bạn mà em nói. ”

Lại chỉ chỉ nam sinh vóc dáng cao cao bên cạnh: “Hắc chính là bạn trai trước kia của em, hu hu, Diễm, em đã nói quên đi, bọn họ còn tìm em gây sự.”

Cao Diễm ôm chặt người khiến trái tim mình rung động, hơi hơi nheo mắt nhìn hai kẻ đối diện, để lộ ra hơi thở nguy hiểm.

Khi đưa mắt về nhìn người trong lòng ngực, lập tức đổi thành khuôn mặt ôn nhu tươi cười, miệng dán trên lỗ tai Tư Lạc, hơi thở nóng hổi phả vào tai vào cổ, vừa lòng nhìn thấy cổ vật nhỏ trong lòng ngực đỏ ửng mê mị, chậm rãi mở miệng: “Đừng sợ, vật nhỏ, em sợ cái gì, em xem, hắc làm sao có thể so được với em....”

_____ Đăng bởi: admin

10. Chương 10

CHƯƠNG 10

.

Tư Lạc vốn còn muốn nói chuyện vừa nãy thì Trương Đình liền lên tiếng: “Ôi chào, Lương Tư Lạc, nhìn thật đoán không ra, nhanh như vậy đã tìm được người mới rồi. Không phải mày là thú cưng của người ta đấy chứ, trách không được gần đây thường xuyên mang hình dạng con chó a.”

Cao Diễm cảm giác thân thể nhóc con trong lòng ngực khẽ run run, anh nghe tên này nói mà tức giận, nhưng anh cũng không nói gì, anh muốn cho vật nhỏ tự bộc phát ra, anh nghĩ cậu muốn cái gì cũng có thể cho cậu, cho dù là tất cả tài sản mà anh có.

Vỗ vỗ lưng vật nhỏ: “Bảo bối, em không phải thú cưng, anh thật sự thích em, em có thể thoải mái bộc lộ cảm xúc, em hiện tại không phải một mình, anh ở phía sau em cho em chỗ dựa, anh không muốn em phải ủy khuất nhẫn nhịn nữa.”

Tư Lạc liều mạng ôm chặt lấy thắt lưng người đàn ông khiến cậu an tâm, đúng vậy, cậu vì cái gì phải nhịn cơ chứ, vốn chính là bọn họ có lỗi với cậu, hơn nữa hôm nay cậu cũng phải giáo huấn họ mới được, nghĩ đến đây, tất cả ủy khuất phải chịu trước kia đều dâng lên, hừ, cậu không cam lòng.

Ngẩng đầu nhìn Cao Diễm, nhìn thấy ánh mắt cổ vũ phía sau, cầm lấy tay người bên cạnh, mới chuyển ánh mắt nhìn về phía Trương Đình: “Đầu tiên tôi không phải thú cưng của anh ấy, anh ấy người yêu của tôi.” Ánh mắt hung hăng nhìn về phía Lục Ngôn “Tôi sẽ không chỉ biết đến tiền, sẽ không là kẻ vô dụng, thích dùng thân thể để đổi lấy tiền tài. ”

Nghe đến đó mặt mũi Lục Ngôn trắng bệch, hắc không nghĩ tới Tư Lạc luôn luôn ôn hòa cũng có thể nói ra những lời này, mà Trương Đình bên cạnh lại giận tái cả mặt, trong lòng thầm nghĩ hôm nay nhất định

phải giáo huấn thằng nhóc này một chút. Ngẩng đầu nhìn Tư Lạc: “Đúng vậy, vì tiền thì sao, Lục Ngôn chính là thích tao, nhìn lại bộ dạng nghèo nàn của mày đi.”

Cao Diễm thật sự nghe không nổi nữa, ôm bả vai người yêu: “Bảo bối, em có hứng thú với nhà hàng cơm Tây không?” Nếu bảo bối có hứng thú anh liền tặng nhà hàng cơm Tây chó má kia cho bảo bối.

Trương Đình nghe thấy lời này, mũi phát ra một tiếng hừ, không chịu thua kém: “Nhà mày không phải cũng bán đồ ăn sao, chỉ là làm ăn nhỏ mà thôi, ha ha ha ha quán ăn vặt cũng thuộc ngành ẩm thực sao?”

Vốn không muốn cùng hắn so đo, nghe hắn nói xong lời này cậu thật sự nổi giận, nhìn Cao Diễm nói: “Em gần đây có đi học một chút về quản lý, nếu có cái nhà hàng ‘nhỏ’ luyện tay một chút cũng không tệ lắm, he he.” Lấy điện thoại của mình ra gọi đi, tất cả mọi người nhìn cậu, không biết rốt cuộc muốn làm cái gì: “Ba ba, ba ở đâu vậy?”

....

“Vâng, con gần đây coi trọng một nhà hàng nhỏ, cuối tuần con muốn nó.”

Cúp điện thoại, nhìn về phía Trương Đình: “Chân thành nhắc nhở cậu, về nhà chuẩn bị tư tưởng một chút, tránh cho lúc cậu từ thiếu gia trở thành dân thường lại không chấp nhận được.”

“Mày có ý gì?”

“Vừa rồi tôi không phải nói rất rõ ràng sao, coi trọng nhà hàng của nhà cậu, tuần sau nó chính là của thiếu gia tôi.”

“Mày cho rằng mày là ai chứ.”

“Ha, nghe qua về Lương thị chưa?”

Vừa nghe hai chữ Lương thị, mặt Trương Đình nháy mắt trắng bệch: “Chẳng lẽ... Chẳng lẽ mày quen người nhà Lương thị.”

“NO. . . NO không chỉ quen biết, thường ngày còn gọi ông Lương là ba ba nữa cơ.” Nói xong nhìn về phía Cao Diễm, cậu biết người yêu của cậu không phải người bình thường, nhưng cũng chỉ nghĩ anh điều hành một công ty nào đó mà thôi. Đột nhiên biết sự thật về cậu, cậu vẫn sợ anh sẽ không tha thứ vì cậu che giấu. Nhìn thấy vẻ mặt Cao Diễm không đổi, Tư Lạc mới yên tâm hơn một chút.

_____ Đăng bởi: admin

11. Chương 11

CHƯƠNG 11

.

Tất cả người ở chỗ này nghe được lời của Lương Tư Lạc đều sửng sốt, vẫn là Lưu Đào phản ứng trước tiên: “Chính là Lương Tại Thiên thường xuyên xuất hiện trên TV kia sao?”

Nhìn nhìn hai người bạn tốt bị chính mình làm cho ngây ngốc “Đúng vậy, chủ tịch Lương thị là ba của tớ, xin lỗi vẫn luôn giấu các cậu, nhưng tớ luôn xem hai người các cậu là bạn tốt, không quan tâm đến gia thế của tớ.”

Lúc này Nghiêm Bân cũng phản ứng lại, cố ý cười lưu manh trêu chọc: “Sao mà tức giận cơ chứ, có bạn thân là kẻ có tiền thật tốt a, Lạc Lạc về sau cậu nuôi tớ được không, tớ sẽ ngoan ngoãn nghe lời~” Vừa nói vừa dán lại gần, chính là còn chưa đụng vào Tư Lạc đã bị Cao Diễm chặn ngang rồi kéo cậu về ngực mình, ánh mắt bốc hỏa nhìn cái người cười quynh rũ kia.

Nghiêm Bân nhìn đến ánh mắt kia, giả bộ than thở, “Thật đau lòng, sớm biết rằng cậu có tiền như vậy tớ đã xuống tay từ đầu, hiện tại con thỏ nhỏ đã bị sói đói tha đi rồi.”

Trương Đình từ kích động vừa rồi kịp phản ứng: “Dọa ai chứ, đừng tưởng rằng mình họ Lương liền có thể hù người, tao không tin trùng hợp như thế, hừ, chờ xem.”

“Không tin tôi cũng không có biện pháp, mỗi mắt mong chờ đi, ha ha.”

Nói xong quay đầu lại chào hai người bạn rồi kéo Cao Diễm ra ngoài, hiện tại quan trọng nhất là muốn biết ý của anh, người này bây giờ mới là người cậu để ý nhất.

Ngồi trong xe Cao Diễm, lòng Tư Lạc thực không yên lén nhìn người bên cạnh, vẫn mở miệng trước: “Cái kia... Diễm, em không phải cố ý gạt anh, anh sẽ không giận em chứ?”

Cao Diễm nhìn vẻ mặt vật nhỏ tràn ngập lo lắng: “Không giận, anh cũng chưa từng hỏi em mà” Ôm vật nhỏ của mình thật lâu, trên mặt mang ý cười tà khí, tiếp tục nói: “Anh sợ nhà em có tiền như vậy liền vứt bỏ anh, em sẽ không thật sự bỏ rơi anh chứ?”

Tư Lạc gấp gáp nắm lấy bàn tay anh, vội vã thốt ra, “Không có chuyện đó, em thích anh, sao lại vứt bỏ anh cơ chứ, anh không vứt bỏ em là tốt rồi, em cái gì cũng không hiểu, nhưng mà em thật sự rất thích anh, từ lần đầu tiên thấy anh liền thích rồi, tiền đều là của ba ba, em kỳ thật cái gì cũng không có, anh không cần nghĩ nhiều, chỉ cần thích em là đủ rồi.”

Sau khi nói xong mới ý thức chính mình nói cái gì, ngượng ngùng dùng sức vùi vào mặt vào trong ***g ngực dày rộng.

Đỉnh đầu truyền đến tiếng cười kìm nén, Tư Lạc biết nhất định là do lời vừa rồi của mình, lại càng không dám ngẩng đầu lên, tiếp tục cọ cọ trong ngực anh.

Cao Diễm hôm nay vốn định ngã bài với vật nhỏ, nhưng không nghĩ tới sẽ nhận được kinh hỉ như vậy, không biết chờ tới sau này khi vật nhỏ biết thân phận của anh sẽ là vẻ mặt gì nhỉ, thực chờ mong, nhất định phải tìm cơ hội thích hợp nói sự thật cho ‘vợ bé nhỏ’ biết.

Ôm thân hình bé nhỏ mềm mại ấm áp, hiện tại vấn đề anh suy nghĩ nhiều nhất là, nếu bọn họ thích nhau, cũng đã hiểu được tình cảm của vật nhỏ, có nên tìm một cơ hội lừa vật nhỏ lên giường ăn luôn hay không?

Tư Lạc không nghe được tiếng động của Cao Diễm liền ngẩng đầu lên, mới vừa ngẩng đầu, môi đã bị thứ gì đó mềm mềm ẩm ướt ngăn chặn, đầu óc lúc này chỉ có một cảm giác: cậu bị hôn, cậu và người cậu thích hôn môi.

Nụ hôn này làm cho đầu óc cậu trống rỗng, mắt mở to nhìn chằm chằm Cao Diễm, Cao Diễm nhìn bộ dáng ngây ngốc của cậu thì bật cười: “Vật nhỏ, không ai nói cho em biết hôn môi phải nhắm mắt sao.” Tư Lạc lập tức nhắm chặt mắt lại, tiếp theo lại nghe: “Hé miệng” Cậu lập tức mở miệng ra.

_____ Đăng bởi: admin

12. Chương 12

CHƯƠNG 12

.

Tư Lạc không biết mình về đến nhà như thế nào, đặt ngón tay lên trên môi, nghĩ đến nụ hôn vừa rồi cậu không khỏi đỏ mặt, nụ hôn kia là dừng lại lúc nào? Cậu chỉ biết là cậu mơ mơ hồ hồ tựa vào trên người Diễm, được Diễm ôm đến ghế phó lái, mơ mơ hồ hồ nghe Diễm nói anh có tiệc rượu phải tham gia, sau đó chính là hiện tại, cậu nằm ở trên giường.

Đúng rồi anh dường như còn bảo ngày mai sẽ tới đón cậu đi ra ngoài chơi, ừm, không biết đến chỗ nào chơi nhỉ?

Buổi sáng khi ánh nắng xuyên thấu qua bức rèm mỏng chiếu vào trên mặt, lông mi Tư Lạc giống như phiến quạt nhỏ chậm rãi mở ra, nhìn đồng hồ, miễn cưỡng rời khỏi giường, nhìn bộ đồ trên người mình, lông mày đẹp khê nhíu lại, ngày hôm qua như thế nào liền ngủ, đi đến phòng tắm nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo trong gương nở nụ cười.

Cha Lương thấy con út của mình xuống lầu bèn gọi, “Ăn sáng đi.”

Hôm nay cha Lương và mẹ Lương còn có anh trai đều giống nhau, vô cùng hưng phấn, Tư Lạc cảm giác bọn họ nhất định là có chuyện muốn nói, kinh nghiệm nói cho cậu biết khẳng định không phải chuyện gì tốt, cậu quyết định tốc chiến tốc thắng nhanh chóng chuẩn bị, nhưng chưa đợi cậu kịp chạy chọt nghe cha Lương mở miệng: “Tư Lạc, ngày hôm qua con gọi điện thoại cho ba nói muốn có một nhà hàng là chuyện gì?”

Lương Tư Lạc căng thẳng trong lòng, cậu không thể nói ra chân tướng, ba mẹ còn có và anh trai bình thường giữ gìn thanh danh gia đình như vậy, nếu nói ra sự thật vậy Trương gia hẳn sẽ không còn đường sống, cậu chỉ là muốn giáo huấn hần một chút, cậu cũng không muốn triệt hết đường sống của họ.

Nghĩ vậy cậu xác định càng không thể nói, sau khi hạ quyết tâm, khuôn mặt nhỏ nhắn khẽ cười: “Hi hi, ba à, con đã hai mốt rồi, con muốn thử tự quản lý nhà hàng, làm ăn tốt chúng ta có thêm một nhà hàng nữa, làm không tốt thì coi như rèn luyện một chút, đến lúc đó có mọi người cùng anh hai hỗ trợ thêm, sau này sẽ có kinh nghiệm hơn.”

“Ừ. Ý tưởng này không tồi, nhưng con sao lại xem trọng nhà hàng cơm Tây kia, nếu như là rèn luyện thì nhà hàng đó có phải là hơi lớn rồi không?”

“Sao có thể chứ? Đối với người khác là lớn, nhưng đối với sản nghiệp của nhà ta vẫn quá nhỏ, tìm cái quá nhỏ con sẽ không cần.”

Tư Lạc thấy ba vẫn có chút do dự, quay đầu nhìn về phía mẹ: “Mẹ, con thích nhà hàng đó, con thích nhất nhà hàng đó mà~”

Mẹ Lương ngồi xem bộ dạng này của con trai thật không chịu được: “Được rồi. Lớn như thế còn làm nũng.” Quay đầu nói với cha Lương: “Tại Thiên, tiểu Lạc thích thì cho nó đi, không phải chỉ là một nhà hàng nhỏ thôi sao, ông nếu không làm được thì tự tôi làm. ”

Lương Tư Diệu ở bên thêm mắm thêm muối: “Đúng đó ba, tiểu Lạc thích thì tặng cho nó đi, bằng không để người khác biết nhị công tử Lương thị coi trọng một nhà hàng nhỏ lại không có được, thật mất mặt.”

Ba người ba đôi mắt trông mong nhìn cha Lương, ông cuối cùng đành cười lắc đầu, “Mẹ con bà cứ nuông chiều nó đi, được rồi, hai ngày nữa tới công ty nhận thứ con muốn.”

Cha Lương tựa như nghĩ tới điều gì tiếp tục nói “Tư Diệu này, ngày hôm qua tới tiệc rượu có thu hoạch được gì không?”

Tư Lạc vừa nghe chuyện của mình đã thành công, thở một hơi yên tâm từ từ ăn bữa sáng, Lương Tư Diệu nhìn người cha khôn khéo của mình, đáp: “Vâng, cũng không tệ lắm, tổng giám đốc Lý của Hoa Thiên muốn tới thăm ba đó.”

“Khụ, khụ, khụ” Xấu hổ ho mấy tiếng: “Ba là hỏi cảm giác của con. Người đó có phù hợp hay không.”

Tư Diệu sững sốt lập tức vừa cười vừa nói: “Ba à, không phải ý ba muốn hỏi con thấy người kia có hợp với tiểu Lạc không đó chứ? Ha ha ha, có hợp hay không cũng không chắc người ta sẽ thích nam đâu.”

_____ Đăng bởi: admin

13. Chương 13

CHƯƠNG 13

.

Tư Lạc thật sự nghe không nổi nữa: “Ba, anh hai, hai người không cần thế nữa được không, mỗi lần xong tiệc rượu đều như vậy, thật mất mặt.”

Mẹ Lương mẹ cũng chen vào một câu: “Lạc bảo bố, về sau con cũng cùng anh đi tham gia tiệc rượu nhiều một chút, xem có thích ai hay không, có thì mau chủ động, mẹ không tin có người tránh được bảo bối nhà ta.”

Anh cậu cũng tiếp lời: “À, ngày hôm qua thật sự có một người không tồi, tổng tài Cao thị, chắc chắn là một nhân tài, nghe nói hai mươi tuổi đã tiếp nhận xí nghiệp gia tộc, đến hiện tại Cao thị do anh ta quản lý vận hành rất thuận lợi.”

“Đúng vậy, lần trước gặp cậu ta quả là người không tồi, lần sau nếu cậu ta có đến, Tư Diệu, con nhất định mang theo Tư Lạc tới nhìn một chút, nếu như cậu ta làm con rể, mẹ đây sẽ cực kỳ vừa ý.”

Tư Lạc nghe xong lời mẹ liền phản bác: “Cái gì mà con rể, đừng nói con không biết anh ta, cho dù quen thì cũng là con dâu được không. Hừ, được rồi, mọi người không cần quan tâm tới con, con đã thích một người, anh ấy cũng thích con.”

Mẹ Lương vừa nghe đứa con nói như vậy lập tức hỏi: “Cậu ta là ai? Trông thế nào? Đối với con có tốt không? Trong nhà còn có người nào? Trước kia từng quen bạn gái bạn trai gì chưa?”

“Thôi mà mẹ, mẹ cứ như điều tra nhân khẩu ấy, chờ con mang về là mọi người biết, tự mẹ hỏi anh ấy sẽ tốt hơn.” Cậu lau miệng, nói tiếp “Con lên trước chuẩn bị một chút, hôm nay con có hẹn sẽ không về nhà ăn cơm.”

Trở lại phòng ngủ cầm lấy điện thoại, bấm dãy số đã muốn khắc ghi trong đầu, bên kia truyền đến thanh âm trầm thấp dễ nghe: “Vật nhỏ của anh có nhớ anh không? Đã dậy chưa?”

“Nhớ...” Tư Lạc trầm nghĩ: nhớ anh cả đêm qua, “Đã sớm dậy rồi, chúng ta gặp nhau ở đâu?”

“Anh tới đón em, em ở nhà chờ điện thoại của anh.”

Cúp điện thoại xong, cậu đứng ở trước gương cẩn thận sửa sang lại quần áo, lúc sau vừa lòng mới ngồi ở trên giường chờ điện thoại từ Cao Diễm, nửa giờ sau điện thoại vang lên, Tư Lạc vừa nghe vừa đi xuống dưới lầu: “Alo, Diễm anh đã tới chưa?”

“Ừ, ra đi, anh ở ngoài đường, bảo bối đừng vội, anh chờ em.”

Cúp điện thoại vội chạy tới cửa đổi giày, mở cửa chạy ra chợt nghe mẹ Lương ở sau lưng hô to: “Mau mang về cho mẹ xem mặt.”

Mở cửa xe Tư Lạc ngậy ngốc cười nhìn Cao Diễm, Cao Diễm thấy bảo bối của mình đầu đầy mồ hôi thở hổn hển, cứng chiều sủng nịch hôn lên cái trán trơn bóng của cậu, sau đó lấy khăn tay ra lau mồ hôi cho cậu: “Có phải vội chạy tới không? Không phải nói không cần gấp sao? Em mà mệt anh sẽ đau lòng.”

Tư Lạc vươn tay ôm lấy cổ người yêu: “Em sợ anh chờ lâu, không muốn để anh sốt ruột, em chỉ muốn sớm thấy anh một chút, he he.” Nói xong chính cậu cũng ngượng ngùng tựa đầu lên hõm vai của Cao Diễm.

Anh nhìn vẻ mặt người yêu đáng yêu như vậy, trong lòng vui vẻ, ôm chặt cái đầu đang chôn ở hõm vai liền nhớ tới tối hôm qua hôn lên cái miệng nhỏ nhắn mềm mại này, chỉ một lần cũng đã khiến anh mê luyến hương vị ngọt ngào đó, càng muốn nhiều hơn, muốn nhắm nháp nhiều hơn, tất cả của vật nhỏ hẳn là đều ngọt ngào?

Anh thật sự rất muốn ăn luôn vật nhỏ, nhưng anh biết vật nhỏ trong sáng tựa như thiên sứ, anh không thể dọa cậu sợ, phải chậm rãi làm cho cậu thích ứng, sớm muộn gì cậu sẽ là của anh, anh hiểu được, đời này nhất định là cậu.

Hôn môi xong, anh lưu luyến rời khỏi nơi ngọt ngào này.

_____ Đăng bởi: admin

14. Chương 14

CHƯƠNG 14

.

Tư Lạc mềm nhũn tựa vào ***g ngực Cao Diễm thở gấp, hiện tại cảm giác nhẹ nhàng giống như đang bay, cảm giác này cậu chưa từng trải qua, khi nào thì cậu và Diễm có thể... hắc hắc, nghĩ đến đó không tự giác cười lên tiếng.

Cao Diễm nhìn cảm xúc càng lúc càng thay đổi trên mặt vật nhỏ, khẽ cúi đầu chạm vào môi cậu, ánh mắt vô cùng ôn nhu: “Nghĩ tới cái gì mà cao hứng như thế, vật nhỏ không phải là em nghĩ tới hình ảnh cảm trẻ nhỏ chứ?”

Tâm tư bị đoán trúng mặt Tư Lạc liền đỏ như quả cà chua, lập tức quay đầu qua một bên: “Mới không có, em... em... em đang nghĩ chúng ta hôm nay đi đâu chơi thôi.”

Biết người yêu mình da mặt mỏng anh cũng không trêu chọc nữa, vì thế theo lời của cậu hỏi: “Em muốn đi nơi nào?”

“Ừm, em cũng không biết, chỉ cần nơi đó có đồ ăn ngon là được.”

“Vậy được rồi,” Nhéo nhéo yêu cái mũi nhỏ đáng yêu: “Mèo nhỏ thật tham ăn, chúng ta trước tiên sẽ đi chơi, sau đó anh mang em đi ăn đồ ngon được không?”

Nghe thấy có đồ ăn ngon lập tức ôm lên cổ người yêu hôn chụt một cái lên gương mặt tuấn tú: “Vâng, he he, yêu anh nhất.” Chính mình vừa nói xong lại cảm thấy ngượng ngùng, lập tức buông tay ra giả bộ nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Cao Diễm cưng chiều vuốt vuốt mái tóc xù của cậu: “Nói xong lại ngượng ngùng, ha ha, đừng ngại, bởi vì anh cũng yêu bảo bối của anh nhất.”

“Ai là bảo bối của anh chứ.” Ngoài miệng thì nhỏ giọng giận dữ nhưng trên môi lại cong lên ý cười cùng ánh mắt tiết lộ trong lòng cậu thực ra rất thích.

Hai người yêu nhau thì chỉ cần nắm tay nhau đi trên đường cũng cảm thấy hạnh phúc, thời gian một ngày trôi qua thật nhanh, Tư Lạc ngồi trên xe Cao Diễm nhìn ra cảnh vật quen thuộc ngoài xe, không khỏi có chút mất mát, phải về nhà sao?

Cậu hiện tại một chút cũng không muốn về, thay vì nói không muốn về nhà chỉ bằng nói không muốn rời khỏi anh, quay lại nhìn người yêu đẹp trai của mình, làm sao bây giờ? Thế nào mới có thể ở lại thêm một lúc nữa?

Lại nhìn nhìn một hồi lâu, khóe miệng bất giác lộ ra nụ cười thỏa mãn, sau đó điều chỉnh tâm tình cùng giọng nói: “Diễm, chúng ta cũng đã cùng một chỗ rồi, nhưng em còn chưa biết nhà anh, anh có thể mang em đi xem được không?”

Cao Diễm nhìn vật nhỏ đang mở mắt thật to, ánh mắt ngập nước giống như khuôn mặt của động vật nhỏ, không khỏi cười thành tiếng, lại giống như thở dài một hơi, anh cũng có cùng cảm giác, anh không nghĩ nhanh như vậy đã phải rời xa người yêu.

Che giấu khát vọng của chính mình, vươn tay xoa xoa khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng: “Được, anh cũng không muốn xa em, vật nhỏ đến nhà anh xem một chút, chúng ta xuất phát.”

Quay đầu xe, Cao Diễm chạy tới biệt thự, xuống xe mở cửa giúp người yêu, đưa cậu vào trong: “Bảo bối muốn uống gì, sữa hay là nước trái cây?”

“Uống sữa đi.”

Chờ Cao Diễm đi lấy sữa Tư Lạc liền đánh giá bài trí trong nhà, ngó nghiêng một vòng, Tư Lạc càng khẳng định suy nghĩ của mình, Diễm quả nhiên không phải thành phần tri thức bình thường, ha ha, Diễm là giỏi nhất.

Cao Diễm đặt sữa vào tay vật nhỏ, nhìn người yêu uống sữa ừng ực, cảm giác trong lòng tràn đầy thật hạnh phúc, ghé sát vào liếm sạch sữa vương trên khóe môi cậu.

_____ Đăng bởi: admin

15. Chương 15

CHƯƠNG 15

Thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của người yêu đã đỏ bừng, hiện tại bên dưới của anh khó chịu không thể chịu được mà muốn đè vật nhỏ ra ăn sạch, nhưng hôm nay anh hoàn toàn không có chuẩn bị, anh lại không muốn làm vật nhỏ bị thương, xấu hổ mở miệng: “Khụ... khụ, Tiểu Lạc anh đi tắm trước, em xem TV được không?”

Tư Lạc hiện tại vẫn còn đang ngây ngẩn trong trạng thái vừa rồi, mắt nhìn chăm chăm Cao Diễm nói: “Vâng, anh đi đi.”

Có thể là hôm nay chơi quá mệt mỏi, khi Cao Diễm ra khỏi phòng tắm đã thấy cậu nằm trên ghế sa lông ngủ say, bất đắc dĩ lắc lắc đầu, anh vì ngăn chặn dự định của mình liền đi tắm nước lạnh, tên đầu sỏ gây ra mọi chuyện lại đang ngủ say sưa, xem ra hôm nay cậu nhóc kia mệt muốn chết rồi.

Ôm lấy thân mình mềm mại ấm áp vào giường trong phòng, kết quả mới vừa đặt xuống giường cậu liền tỉnh, mơ mơ màng màng mở to mắt, anh khẽ dỗ: “Bảo bối, hôm nay ở đây ngủ được không?”

Thấy Diễm còn ở cạnh mình Tư Lạc an tâm nhắm mắt lại, nhẹ nhàng ‘Vâng’ một tiếng lại ngủ.

Cao Diễm cũng thuận thế nằm xuống ôm vật nhỏ vào trong ngực, cảm giác được sự tồn tại của người trong lòng, nhẹ nhàng hôn lên hai má của người yêu, thậm chí chạm vào khóe môi tiên diễm kia, khẽ nói chúc ngủ ngon rồi anh cũng an tâm chìm vào giấc ngủ.

Khi anh mơ màng tỉnh lại, cảm thấy cánh tay phải của mình dường như bị cái gì đó ôm chặt, có chút mờ mịt nhìn sang bên cạnh, lúc này mới nhớ tới bên cạnh mình còn có một người.

Vật nhỏ quả thực giống với động vật nhỏ, cậu hiện tại vẫn đang ngủ, trên mặt biểu lộ thực an bình, hai tay đang ôm lấy cánh tay của anh.

Nhìn đôi môi hồng nhợt của cậu, anh nhìn không được vươn tay, nhưng tay anh còn chưa chạm được khóe môi của thiên hạ bé nhỏ này thì cậu giống như cảm ứng được mà chậm rãi mở mắt, lúc sau thấy rõ ràng người trước mặt, lại cảm nhận được sự ấm áp làm cho cậu an tâm, ở trong ngực anh hăng hái cọ cọ, khẽ nói: “Chào buổi sáng.”

Cao Diễm nhìn bộ dáng biếng nhác của cậu, buồn cười hôn lên cánh môi hồng phấn: “Chào buổi sáng, vật nhỏ.”

Tư Lạc cảm giác tối hôm qua cậu cùng Diễm chỉ ngủ chứ cũng chưa làm gì, không biết nếu cậu mời anh về nhà mình thì có ổn không, hai tay ôm lấy thắt lưng người yêu: “Diễm, anh khi nào thì rảnh, em muốn cùng anh về nhà chào hỏi ba mẹ và cả anh trai em nữa.”

Nghe nói như thế Cao Diễm cảm giác tim mình như muốn ngừng đập, đây không phải là vật nhỏ cũng muốn xác định nửa đời sau sẽ là của nhau sao, có phải là cậu cũng muốn cùng mình cả đời?

Vươn tay ôm eo vòng eo nhỏ: “Bảo bối em phải biết rằng nếu em đưa anh về nhà thì không có cách nào thoái lui, em sẽ không thể không cần anh được nữa.”

Miệng cậu chu ra: “Hừ, mới không phải, anh cũng đã ngủ cùng em, không được phép chối bỏ, anh đã là của em he he.”

Cao Diễm nghe xong liền bật cười, nổi lên tâm tình trêu chọc, đôi tay xấu xa vuốt ve thân thể tràn đầy sức sống: “Bảo bối, em sẽ không nghĩ chỉ ngủ cùng nhau liền xong đây chứ, em có muốn thử chuyện khác không?” Vừa nói tay đã mò đến hai đóa hoa anh đào trước ngực.

Tư Lạc sao có thể không hiểu anh đang ám chỉ cái gì, nhưng cậu vẫn có chút sợ hãi, nghe Lưu Đào nói lần đầu tiên sẽ rất đau, nghĩ nghĩ liền rùng mình một cái: “Ha ha ha em không dám em không dám.”

Cao Diễm cũng không thật sự muốn cậu lúc này, anh phải đến Lương gia xin phép, về sau mới có thể an tâm nuốt cậu vào bụng, trước tiên anh còn phải cố gắng hơn.

Tư Lạc nghĩ rằng anh đang lo lắng cha mẹ cậu sẽ không thích anh, nhẹ nhàng vỗ tấm lưng dày rộng: “Anh không cần lo lắng, ba mẹ của em và cả anh trai thật sự tốt lắm, bọn họ sẽ không làm khó anh đâu.”

_____ Đăng bởi: admin

16. Chương 16

CHƯƠNG 16

.

Mấy ngày nay Cao Diễm thật sự thực buồn bực, anh không biết đến nhà Tư Lạc sẽ như thế nào, bản lĩnh của ông Lương trên thương trường anh rất kính nể, nhưng lần này là con ông yêu một người đàn ông, không biết ông có thể chấp nhận hay không.

Cho dù không đồng ý anh cũng sẽ không rời xa vật nhỏ, anh yêu cậu rất nhiều, chỉ có chính anh biết, mặc kệ về sau đâu phải chịu bao nhiêu gian khổ anh cũng sẽ không từ bỏ cậu, anh muốn cậu, muốn cậu bên anh cả cuộc đời này. Quyết định xong liền cầm lấy điện thoại ra bấm dãy số quen thuộc.

“Bảo bối đang làm gì vậy?”

“Chán lắm, nhớ anh, anh có bận việc không?”

“Ừ, mới vừa tan làm, hôm nay em có rảnh không? Anh nghĩ hôm nay tới thăm ba mẹ em.”

“A... vâng. Em ở trường chờ anh, anh tới đón em chúng ta cùng nhau về nhà được không?”

“Ừ, quyết định vậy đi, mười phút sau sẽ tới, chờ anh.”

“Dạ, bye bye, yêu anh.”

Cúp điện thoại, trong lòng Tư Lạc cực kỳ vui vẻ. Anh như vậy có phải là muốn chính thức quen cậu? Có phải là đã muốn bên cậu trọn đời? Cậu lập tức gọi điện thoại báo trước cho mẹ.

“Lạc bảo bối, sao vậy?”

“Mẹ à, hôm nay con mang người về nhà cho mẹ xem mặt nha.”

“Tốt tốt, con cuối cùng cũng chịu mang người về, mẹ đương nhiên muốn gặp, khi nào thì về?”

“Chúng con nửa giờ nữa sẽ đến nhà.”

Ngồi trên xe của anh, cậu nhìn ra được anh đang khấn trương, khe khẽ đặt tay trên đùi anh: “Diễm, anh đừng lo, ba mẹ và anh trai em đều là người rất tốt.”

Cao Diễm ở thương trường lâu như vậy sao có thể không biết Lương thị kia, sao có thể không biết bọn họ đều là người tốt, thế nhưng lần này không giống với những lần bàn chuyện làm ăn trước đây.

“Không khấn trương, chỉ cần có em ở cùng, anh cái gì cũng không sợ.”

Xuống xe Tư Lạc nắm tay anh, hai người nhìn nhau mỉm cười, đẩy cửa lớn đi vào.

“Mẹ, chúng con đã về.”

Mẹ Lương nghe thấy thanh âm lập tức chạy đến, thấy Cao Diễm thì ngây ngẩn cả người, tiếp theo cha Lương và anh cậu đợi nửa ngày không thấy người tiến vào liền ra xem, thấy Cao Diễm cũng sửng sốt, anh trai cậu thốt lên: “Cao tổng? Anh đây là?”

Cha Lương và mẹ Lương cũng phản ứng lại: “Lạc bảo bối, người con nói chính là Cao tổng?”

Tư Lạc lơ mơ không hiểu gì, nhìn cha mẹ cùng anh hai lại nhìn Cao Diễm: “Mọi người quen nhau ạ?”

“Đúng vậy, người mà ba với anh con nói chính là Cao tổng đó?”

Tư Lạc mơ màng, sẽ không trùng hợp như thế chứ, đều do mình từ trước tới giờ không hề hỏi về công việc và những chuyện khác của anh.

Lương Tư Diệu vội vàng lên tiếng: “Chúng ta vào trong nói đi, đứng ở cửa thế này không hay.”

Chờ tất cả mọi người ngồi lên ghế sa lông, mẹ Lương mở miệng trước: “Lạc bảo bối, cậu ấy chính là người bạn trai mà con nói sao?”

Cao Diễm sợ người nhà làm khó cậu, lập tức nói: “Bác trai bác gái, nếu mọi người vì cháu mà tức giận cháu sẽ tạm thời rời đi, chuyện này xin bác đừng trách Tư Lạc, là cháu thích em ấy trước.”

Mẹ Lương vừa nghe lời này liền nở nụ cười, lập tức đi qua cầm tay Cao Diễm, nhìn chăm chăm vào anh: “Ha ha ha ý của bác không phải như thế, con cùng Tư Lạc ở cùng một chỗ bác rất cao hứng, thật là đẹp trai, tiệc rượu trước kia thấy con nhưng cũng đứng cách xa quá, giờ không ngờ có thể thấy gần như vậy, ha ha.”

Cha Lương thấy vợ mình lại bắt đầu giở thói mê trai vội xen vào: “Cao tổng, cậu cùng Tư Lạc nhà tôi bắt đầu từ bao giờ?”

“Hơn một tháng rồi ạ.” Nắm thật chặt bàn tay tay nhỏ bé, anh nói tiếp: “Bác trai cháu thật sự rất thích Tư Lạc.”

“Hai người đều là nam, sẽ không có con, cậu đã từng nghĩ qua chưa?”

“Từ khi quyết định cùng em ấy một chỗ, chuyện về sau cháu cũng đã nghĩ tới.” Nhìn Tư Lạc thật lâu rồi tiếp tục, “Cao Diễm cháu đời này chỉ cần có em ấy làm bạn đời, cái gì cũng không quan trọng, bác trai có thể giao Tư Lạc giao cháu được không?”

_____ Đăng bởi: admin

17. Chương 17

CHƯƠNG 17

Cha Lương vừa lòng gật đầu: “Nghe cậu nói như vậy, tôi an tâm, hy vọng cậu nhớ kỹ những gì cậu nói hôm nay.”

Cao Diễm vừa nghe lời này thì sửng sốt, cứ thế là xong? Đơn giản vậy thôi? Khiến anh nhiều ngày buồn bực như vậy? “Bác trai bác không phản đối sao?”

“Tôi phản đối cái gì? Chẳng lẽ Tư Lạc không nói cho cậu biết, nó từ lâu đã nói cho nhà tôi biết rằng nó thích nam à, chúng tôi còn muốn nó sớm đi tìm một người tốt nữa đấy?”

Cao Diễm nhìn về phía Tư Lạc, ánh mắt giống như đang nói: em sao lại không nói cho anh biết người nhà em đã biết từ trước.

Tư Lạc chột dạ: “Diễm, em chưa nói cho anh biết sao? Sao em nhớ rõ đã nói rồi nhỉ?” Nói xong lè lưỡi.

Vẫn là Lương Tư Diệu nhìn ra hai người có điểm bất thường, vội xen vào: “Cao tổng đói bụng chưa? Ba mẹ, chúng ta ăn cơm trước đi.”

Cao Diễm vội nói: “Tư Diệu, nếu tôi đã muốn cùng một chỗ với Tư Lạc chúng ta không phải là người một nhà sao, về sau nên gọi Cao Diễm.”

“Được được, Cao Diễm ha ha ha, ăn cơm trước, ăn cơm trước.”

Sau khi dùng xong bữa tối, mẹ Lương tự nhiên giữ Cao Diễm lại hàn huyên đôi câu rồi mới cho anh về phòng ngủ.

Vào phòng, Cao Diễm khóa trái cửa, lập tức hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của người kia, hôn càng lúc càng sâu, đầu lưỡi cơ hồ không chịu buông tha, trong bóng đêm tiếng nước ướt át vang lên tràn ra hơi thở dốc, ý thức Tư Lạc có chút mê ly, bàn tay chạm vào quần áo người yêu. . . .

Hai người không biết lúc nào đã nhào lên trên giường, vẫn duy trì tư thế này, quần áo lại sớm không biết chạy đi đâu.

Tư Lạc nghĩ điều mình muốn thực sự đã tới, rất khẩn trương cũng rất chờ mong.

Cao Diễm nghĩ vật nhỏ rất cục thuộc về anh, chỉ thuộc về một mình anh, tất cả đều là của riêng mình anh mà thôi.

Bàn tay Cao Diễm to lớn chụp lên bộ vị yếu ớt đáng yêu giữa hai chân vật nhỏ, với tư thế này Tư Lạc không thể giữ được cảm xúc, mọi thứ đều bại lộ trước mặt Cao Diễm... Mặt của cậu cảm giác giống như bị thiêu cháy, muốn kháng cự nhưng căn bản không có sức...

Thế nhưng hiện tại cậu lại chờ mong nhiều hơn cả sợ hãi, gắt gao nhắm hai mắt lại. “A.... ưm...” Vùi đầu ở trên vai anh, thân thể nhện không được bắt đầu phát run.

“Bảo bối đừng tránh né, nhìn anh được không.” Cao Diễm nâng mặt của cậu lên, buộc cậu nhìn động tác trên tay mình.

Đầu óc trống rỗng, cái gì cũng không thể nghĩ, cũng không muốn nghĩ, đau đớn cùng khoái cảm đan xen vào nhau, không tự chủ mà cắn chặt khớp hàm, tiếng rên rỉ không ngừng tuôn ra qua kẽ răng.

Thời điểm Cao Diễm nghe thấy tiếng thở gấp của Tư Lạc, bên dưới không tự giác mà hóa cứng.

“Bảo bối, em quyến rũ anh.” Anh cắn lên cổ cậu. “Nếu đau phải nói.”

Ngoài miệng nói như vậy, nhưng lực đạo dưới thân quả thực có chút không khống chế được, cả người Tư Lạc chỉ có thể ôm lấy cổ người đàn ông cường tráng này, theo tiết tấu của anh không ngừng lay động, ngay cả cầu xin tha thứ đều nói không ra lời...

Tư Lạc cảm nhận được ham muốn nóng bỏng của người phía trên, trong lòng chậm rãi được lấp đầy, cậu nghĩ như thế này hẳn chính là hạnh phúc đi?

Mơ mơ màng màng, chờ đợi vị tan hết liền áp tai nghe tiếng tim đập mạnh mẽ của Cao Diễm, ngón tay anh lướt qua lỗ tai Tư Lạc rồi xuống cổ cùng phía sau lưng nhẹ nhàng vuốt ve, loại cảm giác vừa an tâm lại hạnh phúc khiến cậu buồn ngủ.

Cuối cùng không quên nói cho anh rằng cậu rất yêu anh, hôn lên đôi môi khiêu gợi của nam nhân: “Diễm, em yêu anh.”

Cao Diễm cắn lên vành tai vật nhỏ, trong mắt tràn đầy cưng chiều sủng nịch: “Anh cũng yêu em bảo bối, em là thiên sứ của anh.”

Tình yêu của bọn họ chỉ vừa mới bắt đầu mà thôi.

Hoàn. Đăng bởi: admin

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tong-tai-yeu-cong-tu>